

Com serà el nou papa

Dll, 11/03/2013 per Jordi Llisterra...

[Laeto animo](#)

Aquesta setmana sabrem **qui** serà el proper papa, però encara no sabrem **com** serà el nou papa. Si no hi ha una sorpresa, dos o tres dies de conclave ens poden donar papa dimecres o dijous. **Un mes llarg, i nou papa.** I amb ganes ja de tancar aquest tema.

Hem estat un mes de cardenals que [pugen i baixen](#). Sent sincers, els qui manejava alguna possible informació sobre el tema són **un grapat reduït de periodistes**, bàsicament italians, [realment experts en el Vaticà](#) perquè fa anys que s'hi dediquen en cos i ànima. La majoria de periodistes, acreditats o no, poc més poden fer que **repetir la poca informació** que es filtra -sempre interessadament- dels entorns vaticans. Els més experts, amb una mica de nas i de criteri, i amb la possibilitat d'enfocar correctament el context; i els més indocumentats, pel broc gros.

Però tot això és previsible que s'acabi aquesta setmana. Sabrem el nom del nou papa, però **encara trigarem uns mesos a saber què voldrà fer**. Recordem que la mateixa elecció de Ratzinger va semblar en un primer moment un pur continuisme de Joan Pau II. Un panzerpapa. I probablement aquest va ser el motiu de l'elecció, tenint el compte el perfil del col·legi cardenalici del moment.

Però el personatge ha mostrat un nivell i perfil propi que l'ha fet apuntar a canvis que fa vuit anys no vam imaginar. Però això no es va [començar a veure clarament](#) fins uns mesos després d'anar sentit els seus discursos, i definitivament quan va decidir tancar expeditivament el cas Maciel i deixar de tirar terra sobre els casos dels abusos a menors. **El van escollir per això? Probablement no.** Però és el que va fer Benet XVI.

Si es repeteix una elecció de pura continuïtat, sempre ens quedarà allò que vam dir fa vuit anys: que **el papat imprimeix caràcter**, que un Prefecte de Doctrina de la Fe que es deu al seu superior no actua igual que un papa. I en aquest cas, ha estat així.

Tot això sinó hi ha una sorpresa i, enlloc del que és probable, surt un cardenal caputxí o jesuïta, un brasiler amb gran estima per la vida religiosa, o un biblista de cap a peus. Això sí que seria un senyal clar que els cardenals han assumit que cal **un gran canvi**.